

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2024. november 28.*

„Előzetes döntéshozatal – A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség – Büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés – Bűncselekmények és alkalmazandó szankciók a kábítószer-kereskedelem és a szervezett bűnözés elleni küzdelem területén – Az alkalmazandó büntetések csökkentésének lehetősége – Terjedelem – 2004/757/IB kerethatározat – 4. és 5. cikk – 2008/841/IB kerethatározat – 3. és 4. cikk – Nem az uniós jogot végrehajtó nemzeti szabályozás – Az Európai Unió Alapjogi Chartája 51. cikkének (1) bekezdése – Hatékony bírói jogvédelem – Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése – Több személy elleni büntetőeljárás – A nemzeti jogban előírt, az ügy rendezésére vonatkozó egyezség – *Ad hoc* ítélkező testület általi jóváhagyás – A többi vádlott hozzájárulása”

A C-432/22. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság, Bulgária) a Bírósághoz 2022. június 28-án érkezett, 2022. június 28-i határozatával terjesztett elő

a **PT**

ellen folytatott,

a **Spetsializirana prokuratura**

részvételével folyamatban lévő büntetőeljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Jürimäe, a második tanács elnöke, a harmadik tanács elnökeként eljárva, N. Jääskinen és N. Piçarra (előadó) bírák,

főtanácsnok: P. Pikamäe,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: bolgár.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Európai Bizottság képviselőjében S. Grünheid, M. Wasmeier és I. Zaloguin, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2023. december 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a tiltott kábítószer-kereskedelem területén a bűncselekmények tényállási elemeire és a büntetésekre vonatkozó minimumszabályok megállapításáról szóló, 2004. október 25-i 2004/757/IB tanácsi kerethatározat (HL 2004. L 335., 8. o.) 5. cikkének, a szervezett bűnözés elleni küzdelemről szóló, 2008. október 24-i 2008/841/IB tanácsi kerethatározat (HL 2008. L 300., 42. o.) 4. cikkének, az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 47. és 52. cikkének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet kábítószeres haszonszerzés céljával történő terjesztésével foglalkozó bűnszervezet irányítása és/vagy az annak tevékenységeiben való részvétel miatt PT-vel és más személyekkel szemben indított büntetőeljárásban terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az EU-Szerződés

- 3 Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése értelmében:

„A tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek”.

A 2004/757 kerethatározat

- 4 A 2004/757 kerethatározat „Büntetések” című 4. cikke (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. és 3. cikkben meghatározott bűncselekményeket hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetéssel büntessék.

Minden tagállam meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. cikkben említett bűncselekményeket maximálisan legalább 1 évtől 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntessék”.

5 E kerethatározat „Sajátos körülmények” című 5. cikke előírja:

„A 4. cikktől eltérve, minden tagállam meghozhatja a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 4. cikkben említett büntetések enyhíthetők legyenek, amennyiben az elkövető:

- a) felhagy a kábítószer-és prekurzorkereskedelemmel kapcsolatos bűnözői tevékenységgel, és
- b) olyan információt szolgáltat a közigazgatási vagy igazságügyi hatóságok számára, amelyhez azok egyébként nem jutottak volna hozzá, ezáltal segítséget nyújtva a hatóságoknak abban, hogy:
 - i. megelőzzék vagy enyhítsék a bűncselekmény hatását;
 - ii. azonosítsák vagy bíróság elé állítsák a többi elkövetőt;
 - iii. bizonyítékot találjanak, vagy
 - iv. további, a 2. és 3. cikkben említett bűncselekményt előzzenek meg”.

A 2008/841 kerethatározat

6 A 2008/841 kerethatározat „Szankciók” című 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjában a következőképpen rendelkezik:

„Valamennyi tagállam meghozza szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy:

- a) a 2. cikk a) pontjában említett bűncselekmény büntetési tételének felső határa legalább kettőtől öt évig terjedő szabadságvesztés legyen [...]”.

7 E kerethatározat „Különleges körülmények” című 4. cikke előírja:

„Valamennyi tagállam meghozhatja a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 3. cikkben említett szankciókat enyhíteni lehessen vagy az elkövetőt fel lehessen menteni a szankciók alól, amennyiben az elkövető például:

- a) felhagy a bűnözői tevékenységgel; és
- b) a közigazgatási vagy igazságügyi hatóságoknak olyan információkat szolgáltat, amelyekhez azok egyébként nem tudnának hozzájutni, ezzel segítve őket a következőkben:
 - i. a bűncselekmény következményeinek megelőzése, megszüntetése vagy enyhítése;
 - ii. a bűncselekmény többi elkövetőjének azonosítása vagy felelősségre vonása;
 - iii. bizonyíték megszerzése;
 - iv. a bűnszervezet megfosztása a tiltott forrásoktól vagy a bűncselekményből származó jövedelemtől; vagy
 - v. a 2. cikkben említett további bűncselekmények elkövetésének megakadályozása”.

A bolgár jog

Az NK

- 8 A Nakazatelen kodeks (büntető törvénykönyv) a jelen alapügy tekintetében alkalmazandó változata (a továbbiakban: NK) 55. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Különleges vagy nagyszámú enyhítő körülmény fennállása esetén, ha a törvényben előírt enyhébb büntetés aránytalannak bizonyul, a bíróság:

1. az alsó határ alatti büntetést szab ki;

[...]”

- 9 Az NK 321. cikke a következőket írja elő:

„[...]

(2) [Bűnszervezetben] való részvétel egy évtől hat évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) Ha a [bűnszervezet] fegyveres, vagy haszonszerzés céljából vagy a 354a. cikk (1) és (2) bekezdésében [...] említett bűncselekmények elkövetése céljából jött létre, a következő szankciókat kell alkalmazni:

[...]

2. a (2) bekezdésben említett jogsértések esetén: háromtól tíz évig terjedő szabadságvesztés.

[...]”

- 10 Az NK 354a. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Nagy veszélyt jelentő kábítószer vagy ahhoz hasonló anyag jogszerű engedély nélküli előállítása, feldolgozása, megszerzése vagy birtoklása, valamint kábítószer vagy ahhoz hasonló anyag forgalomba hozatala két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel és ötezertől húszezer [bolgár leváig (BGN)] [hozzávetőleg 2260–10 230 euróig] terjedő pénzbüntetéssel, veszélyes kábítószer vagy ahhoz hasonló kábítószer esetén pedig egy évtől hat évig terjedő szabadságvesztéssel és kétezer BGN-től tízezer BGN-ig [hozzávetőleg 1020 eurótól 5115 euróig] terjedő pénzbüntetéssel büntetendő. [...]”

Az NPK

- 11 A Nakazatelno-protsesualen kodeksnek (a büntetőeljárásról szóló törvénykönyv) a jelen alapügy tekintetében alkalmazandó változatának a továbbiakban: NPK) „Egyezség a nyomozási szakaszban” című 381. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A nyomozás végén az ügyész vagy a védő saját kezdeményezésük alapján egyezséget köthetnek az ügy rendezése érdekében. [...]

[...]

(4) Az egyezségben még a kivételes vagy számos enyhítő körülmény hiányában is az NK 55. cikke szerinti feltételek mellett határozható meg a szankció.

(5) Az egyezséget írásban kell megkötöni, és annak az alábbi kérdésekre vonatkozó egyetértést kell tartalmaznia:

1. Bűncselekményt követtek-e el, a terhelt követte-e el, felróható-e ez utóbbinak az elkövetés, a cselekmény bűncselekménynek minősül-e, és mely törvényi tényállást valósítja meg?

2. Milyen legyen a büntetés jellege és mértéke?

[...]

(6) Az egyezséget az ügyész és a védő írja alá. A terhelt akkor írja alá az egyezséget, ha azt elfogadja, miután kijelentette, hogy lemond arról a jogáról, hogy ügyét rendes büntetőeljárásban bírálják el.

(7) Ha az eljárásnak több terheltje van, vagy az több bűncselekmény miatt folyik, az egyezséget e személyek közül néhány is megkötheti, vagy az e bűncselekmények közül néhány tekintetében is megköthető.

[...]”

12 Az NPK „Az ügy rendezésére vonatkozó egyezség következményei” című 383. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A bíróság által jóváhagyott egyezség a jogerős büntetőítélettel azonos hatályú.”

13 Az NPK-nak az „Egyezség a bírósági eljárásban” című 384. cikke értelmében:

„(1) Az elsőfokú bíróság a jelen fejezetben meghatározott feltételek mellett és módok alapján a bírósági eljárás megindítását követően, de a bírósági eljárás vizsgálati szakaszának lezárását megelőzően hagyhatja jóvá az egyezséget.

[...]

(3) Ebben az esetben az egyezséget csak [az eljárásban részt vevő] valamennyi társtettes hozzájárulását követően hagyják jóvá.”

14 Az NPK-nak „Az egyik vádlottal vagy az egyik bűncselekmény tekintetében kötött egyezségről szóló határozat” című 384a. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Amennyiben a bírósági eljárás megindítását követően, de a bírósági eljárás vizsgálati szakaszának lezárása előtt az egyik vádlottal vagy valamelyik bűncselekmény tekintetében egyezséget kötnek, a bíróság felfüggeszti az eljárást.

(2) A bíróság másik tanácsa dönt a megkötött egyezség jóváhagyásáról [...]

(3) Az (1) bekezdésben említett tanács az egyezségről szóló határozat meghozatalát követően folytatja az ügy vizsgálatát”.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 15 2020. március 25-én a Spetsializirana prokuratura (szakosított ügyészség, Bulgária) a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság, Bulgária), a kérdést előterjesztő bíróság előtt vádat emelt 41 személy, köztük SD és PT ellen, akik haszonszerzés céljával kábítószer-kereskedelemmel foglalkozó bűnszervezetet irányítottak és/vagy abban részt vettek. PT ellen az NK 321. cikkének (2) bekezdése és (3) bekezdésének 2. pontja, valamint 354a. cikkének (1) bekezdése alapján az e bűnszervezetben való részvétel, valamint kábítószernek forgalmazás céljából történő birtoklása miatt indítottak eljárást.
- 16 2020. augusztus 19-én az ügyet visszautalták a Spetsializirana prokuraturához (szakosított ügyészség) a vádiratot érintő eljárási hibák orvoslása érdekében.
- 17 2020. augusztus 26-án az eljárás nyomozási szakaszában az ügyész és SD védője egyezséget kötött, amelynek értelmében SD-vel szemben a törvény által előírtnál enyhébb büntetést szabnak ki, mivel e vádlott elismerte bűnösségét az ellene felhozott vádpontokban. Az egyezségben szerepel a másik 40 terhelt teljes neve és személyazonosító száma, akiknek a hozzájárulását nem kérték az említett egyezség jóváhagyásához. Ezt az egyezséget az eredetileg eljáró ítélkező testülettől eltérő ítélkező testület 2020. szeptember 1-jén hagyta jóvá.
- 18 2020. augusztus 28-án a Spetsializirana prokuratura (szakosított ügyészség) benyújtotta a vádirat javított változatát, és megindították az eljárás bírósági szakaszát.
- 19 2020. november 17-én az ügyész és PT védője az ügy rendezésére vonatkozó egyezséget kötött, amelynek értelmében e vádlottal szemben, miután beismerte bűnösségét az ellene felhozott vádakban, három év szabadságvesztés-büntetést szabnak ki, amelyet öt évre felfüggesztettek. A 2019. szeptember 5-i AH és társai [Az ártatlanság vélelme] ítélet (C-377/18, EU:C:2019:670) figyelembevételére érdekében úgy módosították ezt az egyezséget, hogy abból elhagyták a többi vádlott nevét és személyazonosító számát. Az említett egyezség javított változata 2020. november 17-én kelt.
- 20 2021. január 18-án a kérdést előterjesztő bíróság az NPK 384a. cikkének megfelelően továbbította a jelen pontban említett, az ügy rendezésére vonatkozó egyezséget e bíróság elnökének annak céljából, hogy ezen egyezségről való határozathozatal céljából egy másik ítélkező testületet jelöljön ki. 2021. január 21-én az így kijelölt ítélkező testület megtagadta az említett egyezség jóváhagyását azzal az indokkal, hogy egyes vádlottak nem adták hozzájárulásukat, amelyre az NPK 384. cikkének (3) bekezdése értelmében szükség van.
- 21 2022. május 10-én az ügyész és PT védője újabb, az ügy rendezésére vonatkozó, azonos tartalmú egyezséget kötött, és azt kérte a kérdést előterjesztő bíróságtól, hogy a többi vádlott hozzájárulása nélkül határozzon erről az egyezségről.
- 22 2022. május 18-án az NPK 384. cikke alapján kijelölt ítélkező testület azzal az indokkal tagadta meg az ügy rendezésére vonatkozó, az előző pontban említett egyezség jóváhagyását, hogy ehhez a jóváhagyáshoz az NPK 384. cikke (3) bekezdésének megfelelően a 39 másik vádlott hozzájárulása szükséges.
- 23 A jóváhagyás megtagadásának következtében az ügyész, PT és védője ugyanazon a napon megerősítette, hogy az ügy rendezésére vonatkozó egyezséget kívánnak kötni, és hogy ezt az egyezséget a kérdést előterjesztő bíróság, amely előtt az összes bizonyítékot bemutatták, hagyja

jóvá, anélkül hogy a többi vádlott beleegyezését kérné. Az ügyész mindazonáltal kétségeit fejezte ki a kérdést előterjesztő bíróság pártatlanságával kapcsolatban a többi vádlottal szemben folytatott büntetőeljárást illetően, ha e bíróság jóvá hagyná az említett egyezséget. A maga részéről PT úgy véli, hogy amennyiben lehetetlennek bizonyul a számára, hogy egyezséget kössön, az sérti az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én aláírt európai egyezményben (kihirdette: az 1993. évi XXI. törvény; a továbbiakban: EJEE) foglalt jogait.

- 24 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadhatóságát illetően a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy az előtte folyamatban lévő ügy a 2004/757 és a 2008/841 kerethatározat hatálya alá tartozó bűncselekményekre, tehát az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése értelmében vett „uniós jog által szabályozott területekre” vonatkozik. Mivel álláspontja szerint többek között a 2004/757 kerethatározat 4. cikke (1) bekezdésének első albekezdése értelmében e bűncselekményekre hatékony, arányos és visszatartó erejű büntetéseket kell alkalmazni, azon büntetőeljárásra, amelynek keretében e rendelkezések alkalmazandók, az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből és a Charta 47. cikkének első és második bekezdéséből eredő követelmények vonatkoznak. E bíróság ezenkívül úgy véli, hogy a nemzeti jog által az ügy rendezésére vonatkozó egyezség megkötésére előírt részletes szabályok a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében „az Unió joga végrehajtásának”, azaz a jelen esetben 2004/757 kerethatározat 5. cikke és a 2008/841 kerethatározat 4. cikke végrehajtásának minősülnek.
- 25 E körülmények között a kérdést előterjesztő bíróság először is arra keresi a választ, hogy az NPK 384. cikke összeegyeztethető-e az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével, valamint a Charta 47. cikkének első és második bekezdésével, mivel több személy ellen indított büntetőeljárás keretében a bolgár jog e rendelkezése azt a követelményt írja elő, hogy az ügyben eljáró bíróságtól eltérő ítélkező testület jelöljenek ki az egyik vádlott által az ezen eljárás bírósági szakaszában kötött, az ügy rendezésére vonatkozó egyezségről való határozathozatal céljából. E bíróság rámutat, hogy az NPK 384. cikkének célja az, hogy lehetővé tegye az ügy érdemében eljáró ítélkező testület számára az eljárás folytatását a többi vádlottal szemben anélkül, hogy fennállna annak kockázata, hogy elveszíti objektivitását és pártatlanságát. Az említett bíróság ugyanakkor úgy véli, hogy a hatékony bírói jogvédelemhez való jog sérülne, ha az eredetileg az ügyben eljáró ítélkező testület előtt összegyűjtött bizonyítékokat egy másik ítélkező testületnek kellene értékelnie.
- 26 A kérdést előterjesztő bíróság másodszor arra keresi a választ, hogy az NPK 384. cikkének (3) bekezdése összeegyeztethető-e a 2004/757 kerethatározat 5. cikkével, a 2008/841 kerethatározat 4. cikkével, az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével, valamint a Charta 47. és 52. cikkével, mivel amennyiben az egyik vádlott a többi személlyel szemben indított büntetőeljárás bírósági szakaszában az ügy rendezésére vonatkozó egyezséget köt, a bolgár jog e rendelkezése megköveteli a többi vádlott egyhangú hozzájárulását ahhoz, hogy az ilyen egyezséget jóvá lehessen hagyni, ami az ilyen eljárás nyomozási szakaszában nem áll fenn.
- 27 A kérdést előterjesztő bíróság szerint az ügy rendezésére vonatkozó egyezség megkötésével és annak bírósági jóváhagyásával a vádlott eléri az általa elérni kívánt végeredményt, nevezetesen azt, hogy enyhébb büntetést kapjon annál, mint amelyet a rendes eljárásban kapott volna. E körülmények között a többi vádlott egyhangú hozzájárulására vonatkozó követelmény sérti az eljárásnak a Charta 47. cikkének második bekezdése értelmében vett tisztességes jellegét, és korlátozza az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése értelmében vett „jogorvoslathoz” való hozzáférést is, megsértve ezzel a Charta 52. cikkében foglalt arányosság elvét.

- 28 Harmadszor, a kérdést előterjesztő bíróság arra keresi a választ, hogy amennyiben jóváhagyja a PT-t érintő, az ügy rendezésére vonatkozó egyezséget, a 2020. május 28-i UL és VM végzésnek (C-709/18, EU:C:2020:411) megfelelően meg kell-e tagadnia a többi vádlottal szemben emelt vád vizsgálatát annak érdekében, hogy biztosítsa számukra a Charta 47. cikkének második bekezdésében előírt pártatlan bírósághoz való jogukat.
- 29 E bíróság rámutat, hogy a Bíróság által a kérdéseire adandó válaszok lényegében lehetővé teszik számára annak meghatározását, hogy PT kérésének megfelelően e bíróság maga is jóváhagyhatja-e, illetve jóvá kell-e hagynia az általa kötött, az ügyrendezésére vonatkozó egyezséget, mégpedig a többi vádlott hozzájárulása nélkül.
- 30 E körülmények között a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:
- „1) Ha olyan büntetőeljárásról van szó, amelyben az uniós jog hatálya alá tartozó bűncselekmények miatt emeltek vádat, akkor összeegyeztethető-e az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második [albekezdésével] és a Charta 47. cikkének [első és második] bekezdésével az a nemzeti törvény, amely azt a követelményt írja elő, hogy nem az ügyben eljáró bíróságnak, amelyhez az összes bizonyítékot benyújtották, hanem egy másik bíróságnak kell megvizsgálnia az ügyész és a terhelt között létrejött egyezség tartalmát, ha e követelmény indoka az, hogy vannak társtettesként vádolt olyan más személyek, akik nem kötöttek egyezséget?
- 2) Összeegyeztethető-e a 2004/757 kerethatározat 5. cikkével, a 2008/841 kerethatározat 4. cikkével, az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második [albekezdésével] és a Charta 47. cikkével összefüggésben értelmezett 52. cikkével az a nemzeti törvény, amely szerint csak akkor hagyható jóvá a büntetőeljárást lezáró egyezség, ha ahhoz a társtettesként vádolt összes többi személy és védője is hozzájárult?
- 3) Megköveteli-e a Charta 47. cikkének [második] bekezdése, hogy a bíróság, miután megvizsgálta és jóváhagyta az egyezséget, tagadja meg a társtettesként vádolt többi személlyel szemben emelt vád vizsgálatát, ha a bíróság az egyezségről oly módon határozott, hogy sem a részvételükre vonatkozó kijelentést nem tesz, sem a bűnösségüket nem állapítja meg?”
- 31 A Sofiyski gradski sad (szófiaei városi bíróság, Bulgária) 2022. augusztus 5-én kelt levelében tájékoztatta a Bíróságot arról, hogy egy 2022. július 27-én hatályba lépett törvénymódosítást követően a Spetsializiran nakazatelen sad (szakosított büntetőbíróság) megszűnt, és hogy az e bíróság előtt folyamatban lévő egyes büntetőeljárásokat, köztük az alapügyben folytatott büntetőeljárást is áttették hozzá ezen időponttól.

A Bíróság hatásköréről

- 32 Elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság feladata, hogy saját hatáskörének vagy a hozzá benyújtott kérelem elfogadhatóságának megállapítása céljából maga vizsgálja meg azokat a körülményeket, amelyek között a nemzeti bíróság megkereste (lásd ebben az értelemben: 2006. július 4-i Adeneler és társai ítélet, C-212/04, EU:C:2006:443, 42. pont; 2024. július 11-i C-554/21., C-622/21. és C-727/21. sz. Hann-Invest és társai ítélet, EU:C:2024:594, 29. pont).

A Charta alkalmazhatóságáról

- 33 A Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében a tagállamok kizárólag annyiban címzettjei a rendelkezéseinek, amennyiben az Unió jogát hajtják végre. Ezen 51. cikk (2) bekezdése pontosítja, hogy a Charta rendelkezései az uniós jog alkalmazási körét semmilyen módon nem terjesztik ki az Európai Unió Szerződéseiben meghatározott hatáskörein túl.
- 34 E rendelkezések megerősítik a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatát, amely szerint az uniós jogrendben biztosított alapvető jogokat az uniós jog által szabályozott valamennyi tényállásra alkalmazni kell, az ilyen tényállásokon kívül azonban nem. Következésképpen az EUMSZ 267. cikk szerinti előzetes döntéshozatalra utalás keretében a Bíróság kizárólag a számára biztosított hatáskörök korlátain belül értelmezheti az uniós jogot (lásd ebben az értelemben: 2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 30. és 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 35 Az „uniós jog végrehajtása” Charta 51. cikkének (1) bekezdése szerinti fogalmának előfeltétele az érintett területek közötti közelséget, illetve az egyik terület által a másikra gyakorolt közvetett hatásokat meghaladó, valamely uniós jogi aktus és a szóban forgó nemzeti intézkedés közötti bizonyos fokú kapcsolat fennállása (lásd ebben az értelemben: 2014. március 6-i Siragusa ítélet, C-206/13, EU:C:2014:126, 24. pont; 2024. július 29-i protectus ítélet, C-185/23, EU:C:2024:657, 42. pont).
- 36 A Bíróság már megállapította, hogy amiatt nem lehet az uniós alapvető jogokat valamely nemzeti szabályozásra alkalmazni, hogy az érintett területre vonatkozó uniós rendelkezések nem írtak elő semmiféle kötelezettséget a tagállamokra nézve az alapeljárársbeli helyzet tekintetében (lásd ebben az értelemben: 2014. március 6-i Siragusa ítélet, C-206/13, EU:C:2014:126, 26. pont; 2014. július 10-i Julián Hernández és társai ítélet, C-198/13, EU:C:2014:2055, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 E megfontolásokra tekintettel kell meghatározni, hogy – amint azt a kérdést előterjesztő bíróság állítja – az ügy rendezésére vonatkozó egyezséget szabályozó bolgár szabályozás a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében az uniós jogot hajtja-e végre, és hogy ennél fogva a Bíróság hatáskörrel rendelkezik-e a Charta kérdést előterjesztő bíróság által hivatkozott rendelkezéseinek értelmezésére.
- 38 Először is, amennyiben e bíróság úgy véli, hogy e nemzeti szabályozás a 2004/757 kerethatározat 4. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 5. cikkének és a 2008/841 kerethatározat 3. cikkével összefüggésben értelmezett 4. cikkének végrehajtását jelenti, meg kell állapítani, hogy az uniós jog e rendelkezései az EU 31. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott jogi aktusokban szerepelnek, amelyek rendelkezéseit átvette az EUMSZ 83. cikk (1) bekezdésének első albekezdése. E 4. cikk (1) bekezdése és e 3. cikk az e két kerethatározat hatálya alá tartozó bűncselekmények – nevezetesen a kábítószer-kereskedelem és a szervezett bűnözés – területén elkövetett bűncselekményekre alkalmazandó szankciókra vonatkozó minimumszabályokat tartalmazza.
- 39 Amint arra a főtanácsnok indítványának 32. és 33. pontjában lényegében rámutatott, ezek végrehajtása azt teszi szükségessé, hogy a tagállamok a büntető anyagi jog körébe tartozó olyan jogalkotási intézkedéseket fogadjanak el, mint az NK 321. cikke és 354a. cikkének (1) bekezdése. Ezzel szemben a büntető eljárásjog területén, amelyhez lényegében az alapügy tárgyát képező, az ügy rendezésére vonatkozó egyezségekre alkalmazandó bolgár jogi rendelkezések, nevezetesen az

NPK 384. cikkének (3) bekezdése és 384a. cikke tartoznak, az Uniónak a büntetőjog területén fennálló hatáskörét meghatározó EU 31. cikk vagy EUMSZ 82. cikk alapján egyetlen olyan uniós jogalkotási aktust sem fogadtak el, amely ilyen típusú egyezségekre irányult volna.

- 40 Ebből következik, hogy az uniós büntető anyagi jognak a jelen ítélet 38. pontjában említett rendelkezései és a bolgár büntetőeljárás jogának az alapügyben szereplő, az ügy rendezésére vonatkozó egyezséget szabályozó rendelkezései közötti kapcsolat nem haladja meg azok közelségét, vagy az előbbieknél az utóbbiakra gyakorolt közvetett hatásait. E körülmények között a jelen ítélet 35. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében vett kapcsolat nem állapítható meg közöttük.
- 41 Másodszor, a 2004/757 kerethatározat „Sajátos körülmények” című 5. cikke és a 2008/841 kerethatározat és „Különleges körülmények” című 4. cikke annak előírására szorítkozik, hogy a tagállamok megtehetik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az e kerethatározatokban említett büntetések enyhíthetők legyenek, ha az elkövető felhagy az említett kerethatározatok hatálya alá tartozó területeken folytatott bűnözési tevékenységgel, és olyan információkat bocsát a közigazgatási vagy igazságügyi hatóságok rendelkezésére, amelyeket egyébként nem tudtak volna megszerezni, segítve őket többek között a bűncselekmény többi elkövetőjének azonosításában vagy bíróság elé állításában, illetve bizonyítékok felkutatásában. Ezen uniós jogi rendelkezések nem pontosítják az ügy rendezésére vonatkozó egyezség megkötésének módjait és feltételeit, és nem is írják elő a tagállamok számára, hogy e területen jogszabályokat fogadjanak el, ellentétben azzal, amit a jelen ítélet 36. pontjában említett ítélkezési gyakorlat megkövetel ahhoz, hogy az említett uniós jogi rendelkezések és az ügy rendezésére vonatkozó egyezséget szabályozó bolgár büntetőeljárás jog rendelkezései között kapcsolat jöjjön létre.
- 42 A fenti megfontolásokból az következik, hogy az NPK-nak az ügy rendezésére vonatkozó egyezség megkötésére és jóváhagyására vonatkozó rendelkezései, különösen az NPK 384. cikkének (3) bekezdése és 384a. cikke nem minősül a 2004/757 kerethatározat és a 2008/841 kerethatározat rendelkezései „végrehajtásának” a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében.
- 43 Következésképpen a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a kérdést előterjesztő bíróság által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések megválaszolására, amennyiben azok a 2004/757 kerethatározat 5. cikkére, a 2008/841 kerethatározat 4. cikkére, a Charta 47. cikkének első és második bekezdésére, valamint 52. cikkére vonatkoznak.

Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének alkalmazhatóságáról

- 44 Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése értelmében a tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a jogalanyok hatékony bírói jogvédelemhez való joga tiszteletben tartásának a biztosításához szükségesek. A tagállamok kötelesek tehát olyan jogorvoslati és eljárási rendszert kialakítani, amely lehetővé teszi a hatékony bírósági felülvizsgálatot az említett területeken (2018. február 27-i Associação Sindical dos Juizes Portugueses ítélet, C-64/16, EU:C:2018:117, 34. pont; 2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 Ami az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének tárgyi hatályát illeti, e rendelkezés „az uniós jog által szabályozott területekre” vonatkozik, függetlenül attól a helyzettől, amelyben ezt a jogot a tagállamok végrehajtják (2018. február 27-i Associação Sindical dos Juizes

Portugueses ítélet, C-64/16, EU:C:2018:117, 29. pont; 2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C 554/21, C 622/21 és C 727/21, EU:C:2024:594. 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 46 Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése alkalmazandó különösen bármely olyan nemzeti szerv tekintetében, amely bírósággént határozhat az uniós jog alkalmazására vagy értelmezésére vonatkozó, és így e jog által szabályozott területeket érintő kérdésekről (lásd ebben az értelemben: 2018. február 27-i Associação Sindical dos Juízes Portugueses ítélet, C-64/16, EU:C:2018:117, 40. pont; 2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 47 Ez a helyzet a kérdést előterjesztő bíróság esetében, amelynek a jelen ügyben a 2004/757 és 2008/841 kerethatározat – amelyeket az NK rendelkezései ültettek át a bolgár jogrendbe – értelmezésével és alkalmazásával kapcsolatos kérdésekről kell határoznia, így e bíróságnak meg kell felelnie az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből eredő hatékony bírói jogvédelem követelményeinek.
- 48 E körülmények között a Bíróság a jelen ügyekben hatáskörrel rendelkezik az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének értelmezésére.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

- 49 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti jogi rendelkezés, amely az *ad hoc* ítélkező testületre, nem pedig az ügyben eljáró ítélkező testületre ruházza a hatáskört, hogy döntsön a vádlott és az ügyész által a büntetőeljárás bírósági szakaszában kötött, az ügy rendezésére vonatkozó egyezség tárgyában, amennyiben több személy ellen is folyik ugyanazon eljárás.
- 50 Bár a tagállamok igazságszolgáltatásának megszervezése, különösen a nemzeti bíróságok intézménye, összetétele, hatásköre és működése e tagállamok hatáskörébe tartozik, e hatáskör gyakorlása során azok kötelesek betartani az uniós jogból, és különösen az EUSZ 19. cikkből eredő kötelezettségeket (2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 51 A hatékony bírói jogvédelemnek az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében hivatkozott elve az uniós jog általános elve, amelyet többek között a Charta 47. cikkének második bekezdése rögzít. Következésképpen ezen utóbbi rendelkezést megfelelő módon figyelembe kell venni az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének értelmezéséhez (lásd ebben az értelemben: 2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 52 Egyébiránt a Charta 52. cikke (3) bekezdése első mondatának megfelelően a Chartában foglalt jogok tartalma és terjedelme azonos az EJE-ben biztosított megfelelő jogokéval. E rendelkezés második mondata értelmében ez nem akadályozza meg azt, hogy az Unió joga kiterjedtebb védelmet nyújtson. Amint az a Chartához fűzött magyarázatokból (HL 2007. C 303., 17. o.) kitűnik, a Charta 47. cikkének (2) bekezdése az EJE 6. cikkének (1) bekezdésének felel meg.

Következésképpen a Bíróságnak ügyelnie kell arra, hogy a Charta 47. cikke (2) bekezdésének az általa biztosított értelmezése olyan védelmi szintet biztosítson, amely nem sérti az EJEE 6. cikkének (1) bekezdésében rögzített és az EJEB által értelmezett védelmi szintet (lásd ebben az értelemben: 2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 53 Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése értelmében minden tagállamnak biztosítania kell, hogy azon fórumok, amelyek az uniós jog szerinti fogalommeghatározás értelmében vett „bírósként” az e jog alkalmazására vagy értelmezésére vonatkozó kérdésekben döntést hozhatnak, és amelyek így az uniós jog által szabályozott területeken a tagállam jogorvoslati rendszerébe tartoznak, teljesítik a hatékony bírói jogvédelem követelményeit, és köztük a függetlenség követelményét (lásd ebben az értelemben: 2021. december 21-i Euro Box Promotion és társai ítélet, C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 és C-840/19, EU:C:2021:1034, 220. és 224. pont; 2024. július 11-i Hann-Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 47. pont).
- 54 A Bíróság egyébiránt már rámutatott, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, amely egyértelmű és pontos eredménykötelezettséget ír elő a tagállamok számára – amely nem függ semmilyen feltételtől, különösen az uniós jog értelmezésére és alkalmazására köteles bíróságok függetlensége és pártatlansága, valamint azon követelmény tekintetében, hogy azok törvény által előzetesen létrehozott bíróságok legyenek – közvetlen hatállyal bír, ami azt jelenti, hogy a Bíróság által értelmezett uniós jog e rendelkezéseivel ellentétes nemzeti rendelkezéseket, ítélkezési gyakorlatot vagy egyéb gyakorlatot nem lehet alkalmazni (2023. június 5-i Bizottság kontra Lengyelország [A bírák függetlensége és magánélete] ítélet, C-204/21, EU:C:2023:442, 78. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 55 A függetlenség e követelménye két aspektust foglal magában. Az első – külső – aspektus azt követeli meg, hogy az érintett fórum teljesen autonóm módon gyakorolja feladatkörét anélkül, hogy bármilyen hierarchikus kapcsolatban lenne, vagy bárkinek alá lenne rendelve, és anélkül hogy bárhonnan utasításokat kapna, így védett az olyan külső beavatkozással vagy nyomással szemben, amely veszélyeztetheti tagjai határozathozatalának függetlenségét, és határozataikat befolyásolhatja. A második – belső – aspektus a pártatlanság fogalmával áll összefüggésben, és arra vonatkozik, hogy egyenlő távolságot kell tartani a jogvitában részt vevő felektől, illetve e feleknek a jogvita tárgyához fűződő mindenkori érdekeitől. Ez utóbbi szempont megköveteli az objektivitást, valamint azt, hogy a jogvita megoldása során a jogszabály szigorú alkalmazásán kívül semmilyen más érdek ne érvényesüljön (2024. július 11-i Hann Invest és társai ítélet, C-554/21, C-622/21 és C-727/21, EU:C:2024:594, 50. és 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 56 A jelen ügyben az előzetes döntéshozatal iránti kérelemből kitűnik, hogy az ügyész közölte a kérdést előterjesztő bírósággal az alapügyet lefolytató ítélkező testületnek a többi vádlottal szembeni eljárás lefolytatását illető pártatlanságával kapcsolatos kétségeit, amennyiben jóvá kellene hagynia a PT-t érintő, az ügy rendezésére vonatkozó egyezségét.
- 57 Amint arra a főtanácsnok az indítványának 66. pontjában lényegében rámutatott, amennyiben – mint a jelen ügyben is – ugyanazon bünszervezetben való részvételük miatt több személlyel szemben is eljárás folyik, és közülük az egyik ezen eljárás bírósági szakaszában egyezséget köt, amelyben elismeri bűnösségét, egy *ad hoc* ítélkező testületnek az ezen egyezségről való határozathozatal céljából történő kijelölése az igazságszolgáltatás működésével összefüggő intézkedésnek minősül, amelyet a tagállamok előírhatnak, hogy biztosítsák, sőt megerősítsék az

EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdéséből eredő, azon ítélkező testület függetlenségére és pártatlanságára vonatkozó követelmények tiszteletben tartását, amelynek határozatot kell hoznia azon vádlottakkal szemben, akik nem ismerték el a bűnösségüket.

- 58 2021. november 25-i Mucha kontra Szlovákia (CE:ECHR:2021:1125JUD006370319, 62–64. és 66. §) ítéletében az Emberi Jogok Európai Bírósága a pártatlanság elvét és az ártatlanság vélelmének elvét illetően ekként megállapította az EJEE 6. cikke (1) bekezdésének megsértését egy olyan helyzetben, amelyben ugyanaz az ítélkező testület határozott először nyolc bünszervezetben való részvétel miatt büntetőeljárás alá vont nyolc vádlottra vonatkozó vádalkuról, majd az ugyanazon bünszervezetben való részvétel miatt másik vádlottal szemben felhozott vád megalapozottságáról, mivel az ezen egyezségeket jóváhagyó ítéletek az ez utóbbi személynek felrótt tények konkrét és egyedi említését tartalmazták, tehát megsértették az ahhoz való jogát, hogy ártatlannak vélelmezzék mindaddig, amíg bűnösségét jogszerűen meg nem állapították. E bíróság ebből azt a következtetést vonta le, hogy az említett ítélkező testület pártatlanságával kapcsolatos kétségek objektíve igazolást nyertek.
- 59 Egyébiránt a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy egy olyan büntetőeljárás keretében, amelyben több személy ellen folyik eljárás, *ad hoc* ítélkező testületnek az ügy rendezésére vonatkozó egyezség elbírálása céljából történő kijelölése sértheti a büntetőeljárás közvetlenségének elvét.
- 60 Ez az elv magában foglalja, hogy a vádlott bűnösségét vagy ártatlanságát megállapítani hivatott személyeknek a tanúkat főszabály szerint személyesen kell meghallgatniuk, és értékelniük kell szavahihetőségüket, mivel a tisztességes büntetőeljárás egyik fontos eleme a vádlott azon lehetősége, hogy a határozatot hozó bíróság jelenlétében a tanúkkal szembesítsék (2019. július 29-i Gambino és Hyka ítélet, C-38/18, EU:C:2019:628, 42. és 43. pont).
- 61 A jelen ügyben, amint arra a főtanácsnok indítványának 73. pontjában lényegében rámutatott, egy *ad hoc* ítélkező testületnek az alapügyben szereplőhöz hasonló, ügy rendezésére vonatkozó egyezményről való döntés céljából történő kijelölése nem sérti a büntetőeljárás közvetlenségének elvét. Ugyanis a vádlott, aki a bűnösségét önkéntesen és a neki felrótt tények, valamint az e döntéshez kapcsolódó joghatások teljes ismeretében ismeri el, lemond arról, hogy – amint az az NPK 381. cikkének (6) bekezdéséből kitűnik – „ügyét rendes büntetőeljárásban bírálják”, valamint az abból eredő bizonyos jogokról.
- 62 A fenti indokok összességére tekintettel az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti jogi rendelkezés, amely *ad hoc* ítélkező testületre, nem pedig az ügyben eljáró ítélkező testületre ruházza a hatáskört, hogy döntsön a vádlott és az ügyész által a büntetőeljárás bírósági szakaszában kötött, az ügy rendezésére vonatkozó egyezség tárgyában, amennyiben több személy ellen is folyik ugyanazon eljárás.

A második kérdésről

Az elfogadhatóságról

- 63 Az Európai Bizottság arra hivatkozik írásbeli észrevételeiben, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem második kérdésre vonatkozó indokolása, amennyiben az az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének értelmezésére vonatkozik, „igen szűkszavú”, és nem felel meg a Bíróság eljárási szabályzatának 94. cikkéből eredő követelményeknek.
- 64 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően a nemzeti bíróság által meghatározott jogszabályi és ténybeli keretben felvetett – a helytállóságot illetően a Bíróság által nem vizsgálható –, az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A nemzeti bíróság által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelemről való határozathozatalt a Bíróság csak abban az esetben tagadhatja meg, ha nyilvánvaló, hogy az uniós jog kért értelmezése nem függ össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve ha a szóban forgó probléma hipotetikus jellegű, vagy a Bíróság nem rendelkezik azon ténybeli és jogi elemek ismeretével, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a feltett kérdéseket hasznosan megválaszolja (lásd ebben az értelemben: 1995. december 15-i Bosman ítélet, C-415/93, EU:C:1995:463, 61. pont; 2022. november 8-i Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid [Az őrizet hivatalból való vizsgálata] ítélet, C-704/20 és C-39/21, EU:C:2022:858, 61. pont).
- 65 Mivel az előzetes döntéshozatalra utaló határozat az EUMSZ 267. cikk alapján a Bíróság előtti előzetes döntéshozatali eljárás alapjául szolgál, elengedhetetlen, hogy a nemzeti bíróság e határozatban kifejtse az alapeljárás ténybeli és jogszabályi hátterét, továbbá minimális magyarázatot adjon az értelmezni kért uniós rendelkezések kiválasztásának okaira, valamint az e rendelkezések és az elé terjesztett ügyben alkalmazandó nemzeti szabályozás közötti kapcsolatra. E kumulatív követelmények kifejezetten szerepelnek az eljárási szabályzat 94. cikkében (lásd ebben az értelemben: 2020. június 4-i C. F. [Adóellenőrzés] ítélet, C-430/19, EU:C:2020:429, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 66 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság jogilag megkövetelt módon kifejti az alapügy körülményeit, és részletesen ismerteti az alkalmazandó nemzeti rendelkezéseket. Megjelöli azokat az okokat is, amelyek miatt kétségei vannak különösen az NPK 384. cikke (3) bekezdésének az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével való összeegyeztethetőségét illetően. E bíróság ugyanis úgy véli, hogy az összes többi vádlottnak az egyik vádlott által, több személy ellen indított büntetőeljárás bírósági szakaszában kötött, az ügy rendezésére vonatkozó egyezség jóváhagyásához való hozzájárulására vonatkozó követelmény „alaptalanul” korlátozza azt a „jogorvoslatot”, amelyet álláspontja szerint ezen egyezmény e vádlott számára jelent, mivel az ügy rendezésére vonatkozó egyezség megkötésével és annak bírósági jóváhagyásával az említett vádlott „eléri az általa elérni kívánt végeredményt, nevezetesen azt, hogy enyhébb büntetést kapjon annál, mint amelyet a rendes eljárásban kapott volna”. Szintén e bíróság szerint az ilyen korlátozás sértheti „az eljárás tisztességességét”.
- 67 Ebből következik, hogy a Bizottság állításával ellentétben ezen előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés tekintetében az előzetes döntéshozatal iránti kérelem megfelel az eljárási szabályzat 94. cikkében meghatározott követelményeknek, következésképpen az elfogadható, amennyiben az EUSZ 19. cikk (1) bekezdése második albekezdésének értelmezésére vonatkozik.

Az ügy érdeméről

- 68 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra keres választ, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti jogi rendelkezés, amely ugyanazon bünszervezetben való részvételük miatt több személlyel szemben indított büntetőeljárásban az egyik vádlott és az ügyész által ezen eljárás bírósági szakaszában kötött, az ügy rendezésére vonatkozó egyezség bírósági jóváhagyását az összes többi vádlott hozzájárulásától teszi függővé.
- 69 Amint azt a kérdést előterjesztő bíróság kifejti, az alapügyben egy ilyen követelmény a többi [vádlott] érdekét szolgálja, akiket PT-nek „az egyezség megkötése tanúként tett vallomása érinthet”. Egyébiránt e bíróság a Bíróság által az eljárási szabályzata 101. cikkének 1. §-a alapján intézett felvilágosításkérésre válaszul kifejtette, hogy a többi vádlott ügyét elbíráló bíróságot „köti” az egyik vádlott által kötött, az ügy rendezésére vonatkozó egyezség tartalma.
- 70 Ebből a szempontból a többi vádlott hozzájárulásának követelménye a tisztességes eljáráshoz való jog és a védelemhez való joguk körébe tartozik. Márpedig e jogok tiszteletben tartása az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett hatékony bírói jogvédelem elvének szerves részét képező egyik elem, hasonlóan az EJEE 6. cikkében szereplő „méltányos eljárás” fogalmához (lásd ebben az értelemben: 2021. július 15-i Bizottság kontra Lengyelország [Fegyelmi felelősségi rendszer] ítélet (C-791/19, EU:C:2021:596, 203. pont)).
- 71 Az uniós jog ezen alapelvét sérti, ha a bírósági határozat olyan tényeken és dokumentumokon alapul, amelyekről maguk a felek vagy a felek valamelyike nem szerezhettek tudomást, és amelyekről így álláspontjukat sem adhatták elő (lásd ebben az értelemben: 1961. március 22-i Snpat kontra Haute Autorité, 42/59 és 49/59, EU:C:1961:5, 156. o., 2022. november 17-i Harman International Industries ítélet, C 175/21, EU:C:2022:895, 63. pont). Ezenkívül a tisztességes eljárás elvei megkövetelik, hogy a megfelelő esetekben a védelem érdekeit egyensúlyba hozzák a vallomástételre felhívott tanúk vagy áldozatok érdekeivel (2019. július 29-i Gambino és Hyka ítélet, C-38/18, EU:C:2019:628, 41. pont).
- 72 A fentiekre tekintettel a védelemhez való jog tiszteletben tartásának elvét nem lehet úgy értelmezni, hogy azzal ellentétesek az NPK 384. cikkének (3) bekezdéséhez hasonló olyan nemzeti jogi rendelkezések, amelyek célja e jogok biztosítása azon vádlottak számára, akiket, mivel nem ismerték el bűnösségüket, egy későbbi büntetőeljárás során kell elbírálni, figyelembe véve nemcsak azokat az információkat, amelyek a bűnösségét elismerő vádlott által kötött, az ügy rendezésére vonatkozó egyezségben szerepelhetnek, hanem azokat a nyilatkozatokat is, amelyeket tanúként tehetne azon ítélkező testület előtt, amely a többi vádlott büntetőjogi felelősségéről határoz.
- 73 A fenti okokra tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal nem ellentétes az olyan nemzeti jogi rendelkezés, amely ugyanazon bünszervezetben való részvételük miatt több személlyel szemben indított büntetőeljárásban az egyik vádlott és az ügyész által ezen eljárás bírósági szakaszában kötött, az ügy rendezésére vonatkozó egyezség bírósági jóváhagyását az összes többi vádlott hozzájárulásától teszi függővé.

A harmadik kérdésről

- 74 Amint az a jelen ítélet 42. pontjából kitűnik, a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel a harmadik kérdés megválaszolására, mivel az kizárólag a Charta 47. cikkének értelmezésére vonatkozik.

A költségekről

- 75 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal **nem ellentétes az olyan nemzeti jogi rendelkezés, amely *ad hoc* ítélkező testületre, nem pedig az ügyben eljáró ítélkező testületre ruházza a hatáskört, hogy döntsön a vádlott és az ügyész által a büntetőeljárás bírósági szakaszában kötött, az ügy rendezésére vonatkozó egyezség tárgyában, amennyiben több személy ellen is folyik ugyanazon eljárás.**
- 2) Az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdését úgy kell értelmezni, hogy azzal **nem ellentétes az olyan nemzeti jogi rendelkezés, amely ugyanazon bűnszervezetben való részvételük miatt több személlyel szemben indított büntetőeljárásban az egyik vádlott és az ügyész által ezen eljárás bírósági szakaszában kötött, az ügy rendezésére vonatkozó egyezség bírósági jóváhagyását az összes többi vádlott hozzájárulásától teszi függővé.**

Aláírások